

[Ministeren for offentlige arbejder.]

princip, men som følge af de unormale forhold inden for dette område og vanskelighederne ved at overse tingene er det efterhånden ved forbehold gledet ud, så det var blevet en sjældenhed, og således at entrepris kontraktens karakter faktisk var ændret. Det har vist sig, som visse af ordførerne har været inde på, at der i kraft af denne ændring nok er sket en udvikling i retning af, at man på adskillige områder har iværksat arbejder, også efter licitation, uden at det tilstrækkelige grundlag har været til stede. Dette er efter vor opfattelse — det var altså også årsagen til regeringens beslutning — set fra begge sider af forhandlingsbordet en utilfredsstillende ting, og det skulle man altså også gerne komme af med.

Med hensyn til betænelighederne over for de små projekter, de små arbejder, vil jeg gerne sige, at i det øjeblik et arbejde er af et sådant omfang, at det virkelig bør projekteres og udbydes i licitation, så tror jeg ikke, at betænelighederne har meget på sig. Men jeg erkender, at der er områder, hvor arbejder er af en sådan størrelsesorden og en sådan karakter, at de egentlig slet ikke skulle være entreprisarbejder, men hvor de offentlige myndigheder mere eller mindre er bundet til at tage arbejder ind som entreprisarbejder, uden at de egentlig egner sig til det, idet de egentlig burde være regningsarbejder. Det er bl. a. det, hr. Holmberg var inde på flere steder. Herom vil jeg gerne sige, at det er jeg fuldt klar over, og heri ligger også, at i det omfang man på grund af andre synspunkter i offentlig forvaltning møder med entreprisarbejder, der måske egentlig burde have været regningsarbejder, og disse kommer ind efter denne lovs tankegang til mulig dispensation, da er jeg ikke i tvivl om, hvordan jeg bør behandle sådanne dispensationsansøgninger, fordi det er klart, at disse sager egentlig falder uden for principet.

Endelig en enkelt bemærkning til hr. Horn, der var inde på noget, som jeg også gerne vil benytte lejligheden til at svare på. Jeg tror nok, det er den helt almindelige opfattelse, som hr. Horn gav udtryk for med hensyn til de mindre virksomheder, derunder også fagdelingen. Nu spiller denne

måske ikke så stor en rolle på vejbygningsområdet, men det er samme problem. Det er klart, at man kan anlægge det synspunkt, at fastprisordningen måske giver de mindre virksomheder nogle vanskeligheder på grund af nødvendigheden af bedre forberedelse og måske også visse finansieringsproblemer m. m. Jeg vil gerne sige, at selv om mange også fra teknisk sagkyndig side har anlagt dette synspunkt, så er det i hvert fald ikke min personlige opfattelse. Jeg har den modsatte opfattelse, at mangelen på fasthed og sikkerhed i det kontraktlige grundlag, netop mangelen på sikkerhed med hensyn til tidsfrister og aftaler, har været en overordentlig hård belastning for de enkelte små virksomheder, som aldrig kan påtage sig det samlede arbejde som helhed, og som altid er et led i et samarbejde med andre. I virkeligheden er der sket en vældig begrænsning i disse små, ofte dygtige virksomheders mulighed for at deltage, fordi forudsætningen er, at de andre deltagere også er bundet tidsmæssigt og kontraktmæssigt. Den nye ordning giver i hvert fald ikke lutter ulemper, selv om man jo altid ser ulemperne først. Jeg er ikke sikker på, at synspunktet med hensyn til de mindre virksomheder er rigtigt. Jeg har i virkeligheden den overbevisning, at man med den gamle ordning snarere måtte opleve efterhånden at se mange af de små selvstændige virksomheder blive kvalt, fordi de ikke havde mulighed for at gå ind i et samarbejde med andre med sikkerhed for, at de ikke alene selv holdt deres aftaler, men også at de andre gjorde det. Det vil jeg gerne lægge med ind i den bedømmelse. Jeg håber, at det skal vise sig at være rigtigt, for formålmæssigt tror jeg man er enig.

Jeg takker altså for tilslutning og god behandling og skal give tilsagn om, at vi kan drøfte disse afgrænsningsproblemer og de spørgsmål, der kan være, nærmere i det påtænkte udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlem-